

Sygn. akt: I Ns 304/17

POSTANOWIENIE

Dnia 29 marca 2019 roku

Sąd Rejonowy w Mrągowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Krzysztof Połomski
-----------------	------------------------

Protokolant:	stażysta Milena Ziętak
--------------	------------------------

po rozpoznaniu w dniu 15 marca 2019 roku w Mrągowie
na rozprawie

sprawy z wniosku M. W. i P. W.

z udziałem Z. B.

o ustalenie sposobu korzystania z nieruchomości wspólnej

postanawia:

I. ustalić sposób korzystania z części wspólnych budynku mieszkalnego położonego w (...), posadowionego na działce gruntu oznaczonej numerem ewidencyjnym (...), dla której to nieruchomości Sąd Rejonowy w M. IV Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą (...) w ten sposób, że:

a) wnioskodawcom M. W. i P. W. przyznać do wyłącznego korzystania części wspólne budynku oznaczone kolorem fioletowym na szkicach autorstwa biegłego geodety M. S.

(k. 138 akt sprawy) stanowiących załącznik do opinii uzupełniającej biegłego z dnia 7 czerwca 2018 roku, czyniąc szkice integralnym załącznikiem niniejszego postanowienia,

b) uczestniczce postępowania Z. B. przyznać do wyłącznego korzystania części wspólne budynku oznaczone kolorem zielonym

na szkicach autorstwa biegłego geodety M. S.

(k. 138 akt sprawy) stanowiących załącznik do w/w opinii uzupełniającej biegłego z dnia 7 czerwca 2018 roku, a nadto część strychu o powierzchni 4 m², oznaczoną na szkicu kolorem czerwonym ze wskazaniem, że znajdowała się tam dotychczas skrzynka bezpiecznikowa,

II. ustalić sposób korzystania z nieruchomości położonej w (...), stanowiącej działkę gruntu oznaczoną numerem ewidencyjnym (...), dla której to nieruchomości Sąd Rejonowy w Mrągowie IV Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą (...) w ten sposób, że:

a) wnioskodawcom M. W. i P. W. przyznać do wyłącznego korzystania części wspólne nieruchomości oznaczone kolorem fioletowym na mapie nr 1 autorstwa biegłego geodety M. S. (k. 136 akt sprawy) stanowiącej załącznik do opinii uzupełniającej biegłego z dnia 7 czerwca 2018 roku, czyniąc mapę nr 1 integralnym załącznikiem niniejszego postanowienia,

b) uczestniczce postępowania Z. B. przyznać do wyłącznego korzystania części wspólne nieruchomości oznaczone kolorem zielonym

na mapie nr 1 autorstwa biegłego geodety M. S.

(k. 136 akt sprawy) stanowiących załącznik do w/w opinii uzupełniającej biegłego z dnia 7 czerwca 2018 roku,

III. nakazać ściągnięcie od wnioskodawców M. W. i P. W. solidarnie na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w M. kwoty 99,79 zł (dziewięćdziesiąt dziewięć złotych i siedemdziesiąt dziewięć groszy) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych,

IV. nakazać ściągnięcie od uczestniczki postępowania Z. B. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Mrągowie kwoty 99,79 zł (dziewięćdziesiąt dziewięć złotych i siedemdziesiąt dziewięć groszy) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych,

V. stwierdzić, że każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować,

2. za 21 dni, z wnioskiem o uzasadnienie lub apelacją,

3. proszę sporządzić kserokopię szkiców autorstwa biegłego geodety M. S. (k. 138 akt sprawy) stanowiących załącznik do opinii uzupełniającej biegłego z dnia 7 czerwca 2018 roku, czyniąc szkice integralnym załącznikiem niniejszego postanowienia,

4. proszę sporządzić kserokopię mapy nr 1 autorstwa biegłego geodety M. S. (k. 136 akt sprawy) stanowiącej załącznik do opinii uzupełniającej biegłego z dnia 7 czerwca 2018 roku, czyniąc mapę nr 1 integralnym załącznikiem niniejszego postanowienia.

M-wo, dnia 29.03.2019r.

Sygn. akt **INs 304/17**

UZASADNIENIE

Wnioskodawcy M. W. i P. W. wystąpili z wnioskiem o:

1) ustalenie sposobu korzystania z części wspólnych budynku mieszkalnego położonego w (...) posadowionego na działce gruntu nr (...), dla której to nieruchomości Sąd Rejonowy w Mrągowie prowadzi księgę wieczystą (...) w ten sposób, aby:

a) wnioskodawcom przyznać wyłączne prawo korzystania z części strychu znajdującej się bezpośrednio nad lokalem wnioskodawców,

b) uczestniczce postępowania przyznać wyłączne prawo korzystania z części strychu znajdującej się bezpośrednio nad jej lokalem,

2) ustalenie sposobu korzystania z działki gruntu nr (...) o powierzchni 0,0710 ha położonej w (...), dla której to nieruchomości Sąd Rejonowy w Mrągowie prowadzi księgę wieczystą (...) w ten sposób, że:

a) wnioskodawcom przyznać wyłączne prawo korzystania z części działki oznaczonej kolorem różowym na załączonej do wniosku mapce,

b) uczestniczące postępowania przyznać wyłączne prawo korzystania z części działki oznaczonej kolorem żółtym na załączonej do wniosku mapce.

Wnioskodawcy wnieśli o także o zasądzenie od uczestniczki postępowania kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazali, że na przestrzeni ostatnich lat każda ze stron dokonała inwestycji w zajmowane przez siebie wspólne części budynku, rozbudowując swoje lokale w ten sposób, że każda ze stron zaadoptowała na cele mieszkaniowe część strychu znajdującą się bezpośrednio nad ich lokalami. W ostatnim czasie pojawił się spór co do zakresu korzystania ze wspólnej działki nr (...). Uczestniczka postępowania wybudowała przybudówkę na wspólnej działce zajmując tym samym jej część wyłącznie na swoje potrzeby.

Uczestniczka postępowania Z. B. w odpowiedzi na wniosek wniosła o ustalenie sposobu korzystania z nieruchomości wspólnej stosownie do posiadanych udziałów w nieruchomości i społeczno-gospodarczego przeznaczenia nieruchomości. Nadto wniosła o zasądzenie od wnioskodawców kosztów postępowania sądowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu potwierdziła potrzebę sądowego ustalenia sposobu korzystania z nieruchomości wspólnych, jednocześnie jednak obarczając winą za taki stan rzeczy wnioskodawców. Podkreśliła, że przysługuje jej większy udział w nieruchomości wspólnej, a wnioskodawcy chcą wydzielić jej na strychu mniejszą część niż sobie. Uczestniczka postępowania podkreśliła, że sposób podziału zaproponowany jej przez wnioskodawców jej nie satysfakcjonuje. Odnośnie korzystania z podwórka oświadczyła, że wypowie się po zeznaniach świadków i oględzinach nieruchomości.

Sąd ustalił, co następuje:

M. W. i P. W. są właścicielami lokalu mieszkalnego numer (...) znajdującego się w budynku nr (...) w W., dla którego to lokalu Sąd Rejonowy w Mrągowie IV Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą (...). Z prawem własności tego lokalu związany jest udział w nieruchomości wspólnej w wysokości (...) części. Dla nieruchomości wspólnej Sąd Rejonowy

w M. IV Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą (...). Właścicielką lokalu nr (...) znajdującego się w budynku nr (...) w W. jest Z. B.. Z prawem własności jej lokalu związany jest udział w nieruchomości wspólnej w wysokości (...) części. M. W. i P. W. oraz Z. B. są współwłaścicielami działki gruntu nr (...) o powierzchni 0,0710 ha położonej w (...), dla której to nieruchomości Sąd Rejonowy w Mrągowie

IV Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą (...), przy czym udział przysługujący M. W. i P. W. wynosi (...) części, a Z. B. (...) części.

(bezsporne, a nadto dowód: odpis KW (...) – k. 12-13, odpis KW (...) – k. 15-16, dokumentacja geodezyjna – k. 6-11, k. 14, k. 17-18, wydruki KW – k. 21-25)

W dniu 9 grudnia 2012 roku Z. B. podpisała na prośbę M. W. i P. W. zezwolenie na przekształcenie i zagospodarowanie na cele mieszkalne strychu położonego nad mieszkaniem nr (...) o powierzchni około 45 m².

(dowód: zezwolenie – k. 26)

M. W. i P. W. prowadzili z Z. B. negocjacje co do sposobu korzystania z nieruchomości wspólnej, które nie przyniosły jednak pozytywnego efektu.

(dowód: korespondencja – k. 27-32)

Z. B. podejmowała kroki prawne mające na celu uzyskanie zgody na rozbiórkę drewnianego gołębnika usytuowanego na działce (...). Postępowanie w tej sprawie zostało zakończone wydaniem decyzji Starosty (...) z dnia 15 marca 2017 roku umarzającej postępowanie jako bezprzedmiotowego.

(dowód: decyzja Starosty (...) z dnia 15 marca 2017 roku – k. 48)

Istnieje obiektywna możliwość podzielenia części wspólnych budynku mieszkalnego położonego w (...) posadowionego na działce gruntu nr (...), dla której to nieruchomości Sąd Rejonowy w Mrągowie IV Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą (...), do wyłącznego korzystania przez właścicieli lokali mieszkalnych oznaczonych numerami (...). P. istnieje obiektywna możliwość podzielenia do wyłącznego korzystania przez poszczególnych współwłaścicieli działki gruntu nr (...) o powierzchni 0,0710 ha położonej w (...), dla której to nieruchomości Sąd Rejonowy w Mrągowie IV Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą (...).

(dowód: protokół oględzin – k. 151-161, opinia biegłego sądowego z zakresu geodezji M. S. – k. 75-87, opinia uzupełniająca biegłego sądowego M. S. – k. 133-138)

M. W. i P. W. zamieszkują w swoim lokalu razem z trójką małoletnich dzieci. Na strychu położonym nad swoim lokalem zorganizowali dwa pokoiki dziecięce. Z. B. mieszka razem z dorosłymi synami K. B., M. B. i P. B.. Na strychu położonym nad lokalem Z. B. zorganizowali dwa pokoje. Spór pomiędzy sąsiadami pojawił się kilka lat temu, a jego początkiem było wybudowanie przez synów Z. B. przybudówki do budynku mieszkalnego posadowionej na nieruchomości wspólnej, a następnie prace adaptacyjne strychu mających na celu jego przystosowanie do celów mieszkalnych. M. W. i P. W. oraz Z. B. użytkują na wyłączność po jednej piwnicy, a w korytarzu piwnicznym znajduje się bojler i piec wykorzystywane wyłącznie przez Z. B. i jej rodzinę. Korzystanie z podwórka od strony ulicy jest pomiędzy nimi zgodne.

(dowód: protokół oględzin – k. 151-161, zeznania świadka B. Ś. – k. 125-126, zeznania świadka S. Ś. – k. 126, zeznania świadka K. B. – k. 126-127, zeznania świadka M. B. – k. 127-128, zeznania świadka P. B. – k. 128-129, zeznania świadka A. L. – k. 129-130, zeznania świadka J. R. – k. 130-131, przesłuchanie M. W. – k. 58-59, k. 191-192, przesłuchanie P. W. – k. 59-60, k. 192, przesłuchanie Z. B. – k. 208-209)

Sąd zważył, co następuje:

Wniosek co do zasady zasługiwał na uwzględnienie.

Stosownie do treści [art. 210 kc](#) każdy ze współwłaścicieli może żądać zniesienia współwłasności, jeżeli umownie nie wyłączono tego uprawnienia. Zgodnie zaś z dyspozycją [art. 211 kc](#) każdy ze współwłaścicieli może żądać, żeby zniesienie współwłasności nastąpiło przez podział rzeczy wspólnej, chyba że podział byłby sprzeczny z przepisami ustawy lub ze społeczno – gospodarczym przeznaczeniem rzeczy albo, że pociągałby za sobą istotną zmianę rzeczy lub znaczne zmniejszenie jej wartości.

Ustawowy wzorzec sposobu korzystania z rzeczy wspólnej zaprezentowany jest w [art. 206 kc](#) zawierającym ogólną normę, zgodnie z którą każdy ze współwłaścicieli jest uprawniony do współposiadania rzeczy wspólnej oraz do korzystania z niej w takim zakresie, jaki daje się pogodzić ze współposiadaniem i korzystaniem z rzeczy przez pozostałych współwłaścicieli. Ogólnikowość tej normy wskazuje na dużą swobodę w zakresie kształtowania sposobu korzystania z rzeczy wspólnej przyznaną przez ustawodawcę jej współwłaścicielom. Zasadą bowiem jest, że forma korzystania z rzeczy wspólnej jest określana przez współwłaścicieli w drodze zawartego pomiędzy nimi konsensusu. Ingerencja sądu w powyższy zakres uprawnień współwłaścicieli jest traktowana jako wyjątek i ma miejsce jedynie wówczas, gdy współwłaściciele nie potrafią sami porozumieć się

co do ustalenia sposobu korzystania z rzeczy wspólnej, bądź przynajmniej jeden z nich nie stosuje się do zawartego w tym względzie porozumienia (które może mieć także charakter dorozumiany), sprzeciwiając się tym samym normie zawartej w art. 206 kc.

W niniejszej sprawie wystąpił niewątpliwie pierwszy z w/w przypadków. Początkowo bowiem współposiadanie i współkorzystanie z rzeczy wspólnej przez współwłaścicieli odbywało się w sposób bezkonfliktowy, a sytuacja zmieniła się dopiero z momentem wybudowania przez rodzinę uczestniczki postępowania przybudówki na nieruchomości wspólnej oraz prac adaptacyjnych strychu mających na celu jego przystosowanie do celów mieszkalnych. Wobec tego zaszła konieczność ustalenia sposobu korzystania przez współwłaścicieli z nieruchomości wspólnej, która to kwestia nie została uregulowana ani

w chwili nabycia przez strony lokali mieszkalnych, ani w innym czasie aż do chwili obecnej. Brak porozumienia stron co do uregulowania kwestii sposobu korzystania z rzeczy wspólnej doprowadził do konieczności jego określenia w drodze postępowania sądowego.

Podkreślić należy, że zarówno uczestnicze postępowania jak i wnioskodawcom przysługują określone udziały w nieruchomościach wspólnych, przy czym udziały te nie były równe. Fakt ten nie uległ w żadnym stopniu zmianie w wyniku wydania przez Sąd postanowienia o ustaleniu sposobu korzystania z rzeczy wspólnej. Postępowanie niniejsze bowiem nie dotyczyło kwestii zniesienia współwłasności, dlatego jego skutkiem nie mogła być jakakolwiek zmiana udziałów wnioskodawców i uczestników w nieruchomości wspólnej. Nadto trzeba zaznaczyć, że z przepisów kodeksu cywilnego regulujących współwłasność nie wynika, aby współwłaściciel miał uprawnienie do korzystania tylko z takiej części wspólnej rzeczy, która odpowiada wielkości jego udziału (tak: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 kwietnia 2001 roku sygn. III CKN 21/99, publ. LEX nr 52366).

Ustalając sposób korzystania z poddasza budynku usytuowanego na piętrze w/w budynku, Sąd kierował się przede wszystkim tym, by zapewnić taki sposób korzystania

z niego przez współwłaścicieli, który pozwoliłby na możliwie skuteczne „użytkowanie” rzeczy wspólnej przez wszystkich współwłaścicieli. W ocenie Sądu bardziej logiczną,

a zarazem łatwiejszą do realizacji jest propozycja podziału zaproponowana przez wnioskodawców. Przemawia za tym kilka zasadniczych powodów. Po pierwsze, strony korzystać będą z części nieruchomości położonych bezpośrednio nad ich lokalami. Po drugie, rozwiązanie to umożliwi bezkonfliktowe korzystanie przez współwłaścicieli z odrębnych wejść na strych, co w sytuacji napiętych relacji pomiędzy nimi może mieć istotne znaczenie. Po trzecie zaś, przyjęty sposób podziału odzwierciedla faktyczne korzystanie ze strychu przez strony, a uczestniczka postępowania w żaden sposób nie próbowała nawet wykazać,

że przyjęty sposób podziału w jakikolwiek sposób naruszałby jej interesy. Ponadto stwierdzić należy, że przyjęty przez Sąd sposób korzystania z poddasza przez współwłaścicieli przyznaje stronom zakres korzystania ze strychu w zakresie zbliżonym do posiadanych udziałów

w nieruchomości wspólnej, wobec czego trudno uznać, by przyjęty podział w sposób krzywdzący traktowałby uczestniczkę postępowania. Nadto kluczowa kwestia sporna,

a mianowicie dostęp do skrzynki bezpieczników, została rozwiązana samodzielnie przez strony, gdyż skrzynka bezpieczników, która była przedmiotem sporu, została zlikwidowana,

a obecnie każda ze stron ma własną skrzynkę bezpieczników znajdującą się na zewnątrz budynku.

Ustalony zakres korzystania z pomieszczeń piwnicznych odzwierciedla fakt,

iż M. W. i P. W. oraz Z. B. aktualnie użytkują

na wyłączność po jednej piwnicy, a w korytarzu piwnicznym znajduje się bojler i piec wykorzystywane wyłącznie przez Z. B. i jej rodzinę.

Odmiennego ustosunkowania się wymaga wyjaśnienie przyjętego sposobu podziału quoad usum nieruchomości stanowiącej działkę gruntu nr (...) o powierzchni 0,0710 ha położonej w (...), dla której to nieruchomości Sąd Rejonowy w Mrągowie

IV Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą (...). Przy ustalaniu sposobu podziału należało mieć na uwadze, że udział przysługujący M. W. i P. W. wynosi (...) części, a Z. B. (...) części, a więc odmiennie niż w przypadku budynku mieszkalnego posadowionego na działce gruntu nr (...).

W ocenie Sądu na aprobatę zasługiwało rozwiązanie przedstawione w opinii uzupełniającej biegłego sądowego z zakresu geodezji M. S. na mapie nr 1 (k. 136 akt sprawy). Takie rozwiązanie zdecydowanie bardziej odzwierciedla udziały stron postępowania w nieruchomości wspólnej, przyznając wnioskodawcom ok. 57,4 % wydzielonej do wyłącznego korzystania części nieruchomości wspólnej (220 m² z 383 m²), zaś uczestniczce postępowania ok. 42,6 % tej części nieruchomości (163 m² z 383 m²). Uwzględnia ono również realne i racjonalne potrzeby rodziny wnioskodawców, którzy w ten sposób mogą m.in. zorganizować plac zabaw dla małoletnich dzieci, nie krzywdząc przy tym uczestniczki postępowania, która jak sama oświadczyła podczas przesłuchania w dniu 10 stycznia 2019 roku – z uwagi na swoje schorzenia i zaawansowany wiek – zajmuje się głównie tylko przydomowym ogródkiem. Postawę zdecydowanie dalej roszczeniową prezentowały w tym przypadku dzieci uczestniczki postępowania, w tym w szczególności zamieszkujący razem z nią synowie. Po pierwsze jednak, nie są oni współwłaścicielami spornej nieruchomości w jakiegokolwiek części. Po drugie zaś, sami nie byli w stanie przedstawić alternatywnej koncepcji rozwiązania problemu, skupiając się wyłącznie na kwestionowaniu rozwiązań proponowanych przez wnioskodawców. Przeszkodą dla przyznania wnioskodawcom do korzystania części nieruchomości znajdującej się za budynkiem gospodarczym nie był fakt znajdowania się tam gołębnika należącego do rodziny uczestniczki postępowania. Gołębnik ten jest bowiem opuszczony, a nadto przeznaczony do rozbiórki, o czym przekonuje tak decyzja Starosty (...) z dnia 15 marca 2017 roku, jak również jego stan stwierdzony naocznie przez Sąd podczas oględzin nieruchomości w dniu 10 lipca 2018 roku.

Odrębnego ustosunkowania się w realiach sprawy wymaga w ocenie Sądu oddalenie wniosku pełnomocnika uczestniczki postępowania o dopuszczenie dowodu z kolejnej opinii uzupełniającej biegłego sądowego z zakresu geodezji. Wniosek ten w ocenie Sądu był zdecydowanie spóźniony i zmierzał wyłącznie do przedłużenia postępowania. Przeprowadzenie dowodu miało zmierzać m.in. do uwzględnienia faktu przeniesienia skrzynki bezpieczników w inne miejsce, co wszakże zostało uwzględnione w treści postanowienia w sposób, który nie powinien budzić żadnych wątpliwości. Nadto postępowanie w sprawie – z różnych przyczyn – trwało stosunkowo długo, przeprowadzono w ramach niego szereg dowodów i w jego toku uczestniczka postępowania nie była w stanie przedstawić jakiegokolwiek alternatywnej koncepcji podziału quoad usum nieruchomości, którą można byłoby zestawić merytorycznie z wersjami dotychczas opracowanymi przez biegłego, tudzież propozycjami wnioskodawców. Takie oportunistyczne podejście do sprawy przekonuje w ocenie Sądu o rzeczywistych zamiarach strony, a w zasadzie członków rodziny uczestniczki postępowania. Przedłużanie postępowania na pewno nie leżało w interesie samej uczestniczki postępowania, w tym mając na uwadze jej wiek, stan zdrowia, co m.in. zdecydowało o wcześniejszym zakończeniu jej przesłuchania w miejscu zamieszkania w dniu 10 stycznia 2019 roku (vide: k. 209). Okoliczności te oddaje wypowiedź wnioskodawcy P. W. na rozprawie w dniu 23 lutego 2018 roku, który podał, że żał mu uczestniczki postępowania, bo uważa, że nie powinno dojść do takiej sytuacji, a za jej inspiratorów uznał synów uczestniczki postępowania (vide: k. 59). Brak sprecyzowania oczekiwań co do sposobu podziału nieruchomości do korzystania wykluczył też możliwość zawarcia ugody w sprawie, co najprawdopodobniej byłoby możliwe, gdyż wnioskodawcy przedstawiali wolę daleko idących ustępstw, w tym chociażby jak formalna rezygnacja z części strychu przyznanej w im w opinii biegłego do wspólnego korzystania (vide: k. 218)

Konkludując należy z całą mocą podkreślić, że dokonany przez Sąd podział rzeczy wspólnej do korzystania (quoad usum) nie ma charakteru definitywnego, a jego dokonanie w niniejszym postępowaniu w żadnym razie nie oznacza zniesienia współwłasności. Współwłaściciele nadal bowiem pozostają w stosunku współwłasności, a dokonany

w niniejszym postępowaniu podział nie wywiera bezpośredniego wpływu na ten stosunek, dotyczy on bowiem nie kwestii podziału prawa własności, lecz kwestii ustalenia sposobu korzystania z rzeczy wspólnej, w tym przypadku poddasza budynku. W zależności

od zmienionych okoliczności podział przyjęty w niniejszym postępowaniu może ulec stosownej zmianie w drodze porozumienia współwłaścicieli (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 września 1973 roku sygn. III CRN 188/73, publ. OSNC 1974/11/183). Nadto wydane postanowienie o podziale rzeczy wspólnej pozostaje bez wpływu na fakt, że każdemu

ze współwłaścicieli na podstawie art. 210 kc przysługuje uprawnienie do wystąpienia

w dowolnym czasie z żądaniem zniesienia współwłasności. We wszczętym w tym zakresie postępowaniu o zniesienie współwłasności zastosowany tymczasowy podział rzeczy wspólnej do korzystania (quoad usum) w żaden sposób nie wiąże ani stron, ani sądu orzekającego (vide: E. Gniewek, Kodeks cywilny. Księga druga. Własność i inne prawa rzeczowe. Komentarz, Zakamycze 2001).

Mając powyższe na uwadze – na podstawie art. 206 kc – orzeczono jak w punktach I i II postanowienia.

O kosztach postępowania postanowiono zgodnie z ogólną regułą ponoszenia kosztów w postępowaniu nieprocesowym wyrażoną w art. 520 § 1 kpc (pkt V postanowienia), przy czym w punktach III i IV postanowienia – na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2018r. poz. 300 ze zm.) – na strony nałożono obowiązek uiszczenia kwot po 99,79 złotych jako nieuiszczonych dotychczas kosztów sądowych.

/-/ SSR Krzysztof Połomski